

Distance makes the mountains blue

This is what I see
and this is what I saw - when I looked under.
From underneath, the whole thing looks so different,
it is almost not the same thing anymore.
But the feeling of knowing it, does not change so easily.
I try to look again and now in a different way, so I can again see it as I know it
- or maybe as I want to see it.

It is possible that all this different points of views are false and only exist for
me to try to manipulate and push this image I have into the right place
- like I want it to be.
What if it can not be reformed so easily, slightly shaped in a different way.
The way I look at it.

I look at it from above
the shape has taken a turn and evolves into another part of itself.
A part I want to keep clear, a part that feels strong
- now somehow it is all connected.
This feeling of knowing it has changed but as before I question what has
changed and how I can look at it differently.
Look at it my way.

In the end I face the fact that my flexibility is not as sharp as I thought, not as
humble, not as strong, not as soft.
This thing is not seen as it should be, it is seen as it is
non controllable, self-centered - piece of work - that it is.

Jóhanna Kristbjörg Sigurðardóttir (2016)

Afstand maakt de bergen blauw -
Distance makes the mountains blue -
Fjarlægðin gerir fjöllin blá -

Afstand maakt de bergen blauw

Dit is wat ik zie
en dit is wat ik zag - toen ik eronder keek.
Van onderin, ziet het hele ding er zo anders uit,
het is haast niet meer hetzelfde ding.
Maar het gevoel het te kennen, verandert niet zomaar.
Ik probeer opnieuw te kijken en nu op een andere manier,
zodat ik het opnieuw kan zien zoals ik het ken
- of misschien zoals ik het wil zien.

Het is mogelijk dat al deze verschillende invalshoeken niet echt zijn
en dat ze enkel bestaan om dit beeld te manipuleren en in de juiste plaats te duwen
- waar ik het wil.
Wat als het niet zo makkelijk kan hervormd worden,
licht gevormd op een andere manier.
Zoals ik ernaar kijk.

Ik bezie het van bovenaf
de vorm heeft zich gedraaid en evolueert naar een ander deel van zichzelf.
Eén deel wil ik zuiver houden, een deel dat sterk aanvoelt
- op de één of andere manier is het nu allemaal verbonden.
Het gevoel te weten dat het is veranderd maar net zoals voorheen vraag ik me af
wat er is veranderd en hoe ik er anders kan naar kijken.
Hoe ik het kan zien op mijn manier.

Tenslotte besef ik dat mijn flexibiliteit niet zo scherp is als ik dacht,
niet zo bescheiden, niet zo sterk, niet zo zacht.
Het ding wordt niet gezien zoals het zou moeten, het wordt gezien zoals het is
een niet-controleerbaar, egocentrisch - werk - wat het is.

Jóhanna Kristbjörg Sigurðardóttir (2016)
Translation NL - Helena Kritis

Afstand maakt de bergen blauw -
Distance makes the mountains blue -
Fjarlægðin gerir fjöllin blá -